

“НЬЮ-ЙОРК, НЬЮ-ЙОРК!” – НОВИЙ УСПІХ ПОЛТАВЦІВ

05.04.2019

Емоційне піднесення, ейфорія, стан творчого злету і навіть тріумф – ці почуття добре знайомі митцям, коли вони відчули: ось він – успіх, ось воно – досягнення мети! Цю творчу радість аж відчутно випромінював того вечора режисер, заслужений діяч мистецтв України Сергій Павлюк. Безперечно, переживали подібні ж почуття й усі гоголівці, даруючи своїм глядачам прем'єру спектаклю напередодні свого професійного свята – Міжнародного дня театру.

– Чому саме “Нью-Йорк, Нью-Йорк!”? – запитую Сергія Павлюка, вважаючи, що новий спектакль у Полтавському академічному обласному українському музично-драматичному театрі імені М. В. Гоголя – певний переспів фільму Мартіна Скорсезе, що вийшов ще 1977 року.

– До фільму “Нью-Йорк, Нью-Йорк!” наша вистава не має жодного відношення. Це сучасна драматургія, дія відбувається у французькій квартирі, але, коли п'єса потрапила мені до рук, чомусь захотілося перенести події з двохтисячного року в Нью-Йорк, у 30-ті роки минулого століття, у їх стиль – джаз, блюз, живі пісні й танці зі смугастими костюмами. В театрі ж головне – це уява людини. А ідея створити цю виставу виникла заради молодих акторів – це намагання допомогти талановитій молоді спробувати себе у головних ролях, тим більше в комедії, бо це – нелегкий жанр для актора. Директор театру Олексій Андрієнко вимагає від мене потужних робіт, як-то були вже “Майстер і Маргарита”, “Страшна помста”, “Моцарт”, “Політ над гніздом зозулі”, це вже восьма вистава, і тут він був категорично проти – мовляв, легкий жанр, для Павлюка, у Полтаві – негоже... Але мені потрібно було “витягнути” молодих, щоб працювати з ними надалі. Я задоволений зробленим і вважаю, що сьогоднішня здача вистави має пройти дуже добре...

Так і було – глядачі прийняли нову роботу херсонського режисера із полтавськими митцями вдячно й піднесено, даруючи оплески й квіти – і впродовж двох вечорів напередодні свята, і в День театру.

Музична комедія на дві дії створена за мотивами п'єси сучасного англійського драматурга Робіна Хоудона “Великий Мак”. І в програмці гоголівці попереджають глядачів: “Нью-Йорк, Нью-Йорк!”, на перший погляд, може

здатися милою комедією про кохання. Але не поспішайте з висновками. Ця музична комедія здивує вас масою цікавих ситуацій та непередбачуваних поворотів сюжету, перетвориться на справжню детективну історію.

Танцівниця з клубу Меррі закохується у юнака Джеррі, який виявляється Леррі і хоче вивести на чисту воду боса мафії Великого Мака, котрий є господарем клубу, в якому танцює Меррі. У Меррі є подруга Таня, яка також потрапляє у квартиру, куди щонеділі приносять виручку для Мака, де неочікувано з'являється Террі, і в одній квартирі опиняються всі герої, а ще — Гаррі та Джеррі-Леррі, який, щоб врятувати свою шкіру, вимушений вигадувати різні хитрощі.

Все зрозуміло? Встигли за розгортанням сюжету? Якщо ні, то слідкуйте уважніше за подіями на сцені! Адже нова музична вистава гоголівців – це комедія положень, де кожную хвилину новий нюанс, який і приведе до істини. Повірте, фінал буде дуже неочікуваним! І до речі, все дійство супроводжують запальні пісні та танці!

Сумувати точно не доведеться!”.

Все справді дуже заплутано, спершу навіть складається враження, що абсурдно й примітивно, але розв'язка несподівано змінює сприйняття побаченого.

Приємно дивують молоді актори, досі невідомі глядачам, по-новому розкривається в ролі Великого Мака уже знайомий Тимофій Зінченко, зачаровує красивим сильним голосом і прекрасним співом улюблениця публіки Маргарита Томм. Тож на нові ролі й довіру можуть претендувати і всі інші – Мар'яна Мощар, Юліана Романова, Тарас Краюха, Олександр Бородавка, Олександр Збаразький, Артем Батрак. Задіяні у виставі й артисти балету театру (балетмейстер із Херсона Юрій Бусс), свято розділили усі причетні, зокрема художник-постановник Ірина Кліменченко, хормейстер, заслужена артистка України Ружена Рубльова (м. Херсон), репетитор із вокалу Наталія Зайко.

Що далі – режисер зізнався, що театр – у пошуках нової цікавої п'єси, і буде це, найімовірніше, уже не комедія, завдання директора – “знову піднімати планку” і режисера, й полтавського театру. І воно теж на тлі комедії звучить як жарт, бо ж робота вдалася, а успіх – окрилює.

Лідія ВІЦЕНЯ
“Зоря Полтавщини”